

Meri-Lynn Jennins: Moe van gisteren' Leven met CVS en een verleden. Uitgeverij Boekscout, Soest 2013. ISBN 9789402203295 (CVS/ME/Geestelijke Gezondheidszorg/ Professional als patiënt/ ED)Zie ook: www.boekscout.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Meri-Lynn Jennins beschrijft in dit boek van 144 pagina's hoe plotseling pijn en heftige vermoeidheid haar leven gaat domineren. Het blijkt CVS te zijn en Meri-Lynn beschrijft hoe ze enige angsten en trauma's uit haar verleden moet verwerken om beter te worden. Meri-Lynn Jennins beschrijft hoe zij vijf jaar lang bezig is geweest met haar problemen en de vooroordelen die bestaan over de ziekte CVS. In het boek zijn ook enige gedichten van haar opgenomen.

Over de schrijfster:

Meri-Lynn Jennins groeide op als oudste dochter in een arbeidersgezin met twee dochters. Zij werkte jarenlang als zorgkundige in rusthuizen en een ziekenhuis, later in de thuiszorg. Meri Lynn is getrouwd met Joris en heeft twee zoontjes, waarvan de jongste een ASS (Autisme Spectrum Stoornis) heeft.

"Ik ben geboren als eerste dochter van twee in een arbeidersgezin. Mijn leven ging aan mij voorbij net zoals bij vele anderen. Ik had een drukke, vermoeiende job in de zorgsector. Ook had ik mijn gezin om voor te zorgen en was ik enorm perfectionistisch ingesteld. Tot mijn lichaam er genoeg van had en ik verplicht was mijn leven een andere wending te geven."

Korte bespreking:

Het boek begint met een sprookje waarin toegelicht wordt hoe De Rovers Mery Linn steeds pesten en te grazen namen. Mery Linn dacht dat dit gewoon was, dat ze het verdiende, totdat ze bij haar Lichtje terecht kwam. Ze zag, dat het leven ook anders kon zijn en ging zich samen met haar Lichtje tegen de wurggreep van de Rovers verzetten. Dat is haar gelukt. Aan het eind van het boek komt ze op het sprookje terug.

Na dit sprookje licht Mery Lynn toe hoe ze in 2008, toen ze in de thuiszorg werkte, door vermoeidheid en pijn geteisterd werd en hulp zocht bij huisarts en later specialist. Onderzoeken wezen niets concreets aan, maar de vermoeidheid en de pijn bleven zodanig aanwezig, dat ze haar werk niet goed kon doen. Ze moest angsten en trauma's uit het verleden verwerken voordat er verbetering zou komen: haar vader sloeg haar, haar moeder kon niet tegen hem op en werd, toen Mery Lynn 16 jaar was ziek. Haar moeder kreeg toen een spierziekte, haar zus was verstandelijk gehandicapt. Bovendien werd Mery Lynn seksueel misbruikt.

Toen haar oudste zoon geboren was, kreeg ze een depressie omdat full-time werken en zorgen voor haar te zwaar bleek: ze ging daarom part-time werken. Maar toch klapt ze in 2008 in.

Mery Linn beschrijft hoe het is om met vermoeidheid en pijnen te leven en wat ze doet om ervan af te komen. Ze beschrijft de impact van de klachten op haar gezinsleven, welke therapieën ze volgde, hoe ze een gang door de gezondheidszorg maakte en wat haar hielp om de klachten te verminderen. Waar ze achter kwam en hoe ze heeft geprobeerd haar leven daaraan aan te passen. Dat kostte bloed, zweet en tranen, maar ze heeft vertrouwen in de toekomst.

Wat viel op:

Hoezeer de kijk op een ziekte als CVS en de mensen die het hebben veranderen kan als een hulpverlener zelf de ziekte krijgt (pag.22).

Hoezeer perfectionisme en verleden Meri Lynn dwars hebben gezeten.

Hoe moeilijk het ook was om te accepteren dat ze ziek was, maar ook dat het ziek zijn haar veel heeft gegeven.

Citaten:

Pag.22: 'Op mijn werk destijds, op de dienst revalidatie, hebben we ook een paar keer CVS patiënten gehad en ik had daar zo mijn eigen idee over. Gedachten in de stijl van 'wie is er nu niet eens moe, je moet overdag dan zoveel maar niet slapen... Prompt krijg ik nu veel schuldgevoelens omdat ik die mensen heb veroordeeld '

Pag.41: 'Langzaam maar zeker sijpelt het door. Het besef dat ik een groot deel van mijn leven alleen maar aan anderen heb gedacht. Ervoor zorgen dat ze niets verkeerd konden zeggen over mij.'

Pag.46: 'Meer en meer denk ik aan mijn kindertijd en denk ik na over wat er allemaal is gebeurd.'

Pag.71: 'Ik ben boos op al diegenen die me pijn hebben gedaan. Op mezelf omdat ik die pijn heb toegelaten en nooit van mij heb afgebeten.'

Pag.87: 'Er is een type dat ik BEN en er is een type dat ik WIL ZIJN. Mijn twee ik-personen dus.'

Pag.90: 'Er kwamen vragen op mij afgevuurd zoals: "Ben je ooit lichamelijk mishandeld, ben je geestelijk mishandeld, ben je seksueel mishandeld?" (...) Vragen waarvan ik op meer dan de helft "ja" moest antwoorden.'

Pag. 124: 'Tot slot nog dit... de pijn en mijn ziekte hebben bijgedragen tot een rijker leven dat anders nooit het mijne zou zijn geweest.'

Recensies/Extra:

<http://tboekenblog.blogspot.be/2013/11/moe-van-gisteren-leven-met-cvs-en-een.html>